

ಕರಗಿದ ಕೊರಗು

ವಾಸುದೇವ ಶರ್ಮಾ

‘ಮುಂದಿನ ಭಾಷಣಕಾರರು ಶ್ರೀಮತಿ ಅಪರ್ಣಾ ಅಯ್ಯಪ್ಪನವರು’ ಸಭೆಯೆದುರು ನಿಂತಿದ್ದ ಕುಮಾರ್ ಹಿಂದಿನ ಭಾಷಣಕಾರರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಮುಂದಿನ ಭಾಷಣಕಾರರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ. ‘ಸಾಗಣೆ ಮಾರಾಟಕ್ಕೀಡಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಅಪರ್ಣಾ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ‘ಸಲಿಂಗಿಗಳ ಲೈಂಗಿಕಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಗಳು’. ಈ ಕುರಿತು ಇಂದು ಅಪರ್ಣಾ ನಮಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಲಿದ್ದಾರೆ. ಸಲಿಂಗಿ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಅಪಾಯಗಳು, ಅಪರಾಧಗಳು ಮತ್ತು ಕಾನೂನು, ಆಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚನೆ, ಸಹಾಯಸೌಲಭ್ಯ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಅಪರ್ಣಾ ಅಯ್ಯಪ್ಪನವರು...’

‘ವಂದನೆಗಳು ಕುಮಾರ್’ ಅಪರ್ಣಾ ಆರಂಭಿಸಿದರು, ‘ಲೈಂಗಿಕ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಗಳು ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದುದು. ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಕಾನೂನಿಗೆ ಬದ್ಧವಾದ ವಿರುದ್ಧ ಲಿಂಗಿಗಳ ನಡುವಿನ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು...’ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗುಸುಗುಸು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಜೀವನ ಕೌಶಲ್ಯ, ಲೈಂಗಿಕ ಆರೋಗ್ಯ, ಕಾನೂನು ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅಪರ್ಣಾ ಅವರಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಲೈಂಗಿಕ ರೋಗಗಳು, ಹೆಚ್.ಐ.ವಿ/ಐಡ್ಸ್, ಮಕ್ಕಳು, ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಗಣೆ ಹಾಗೂ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆ ಕುರಿತು ಯುವಜನರಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಹಂಚಿಕೆಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರಚಾರಾಂದೋಲನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ, ಭಾಷಣಕಾರರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕುಮಾರ್ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದ. ಐದಾರು ಪರಿಣಿತರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದ ಕುಮಾರ್ಗೆ ಅಪರ್ಣಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಇರುಸುಮುರುಸು ಆಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ವಿಚಾರ ಮಾರಾಟ, ಸಾಗಣೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ವ್ಯಾಪಾರೀ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಗೆ ಈಡಾಗುವುದು ಮತ್ತವರ ಪುನರ್ವಸತಿ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನು. ಆದರೆ, ಅಪರ್ಣಾ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದಿದ್ದರು.

‘ನೋಡಿ ಕುಮಾರ್, ನೀವು ಒಪ್ಪಿರೋ ಬಿಡ್ಡಿರೋ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಯುವಕರು ಸಲಿಂಗಿಗಳಾಗ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದೇನೂ ತಪ್ಪಲ್ಲಪ್ಪ. ಆದರೆ, ಇವರ ಸ್ವಭಾವ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದು. ಸಲಿಂಗ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಯುವಕರು ತಾವೇನೋ ತಪ್ಪು ಮಾಡ್ತೀದ್ದೀವಿ, ಪಾಪ ಮಾಡ್ತೀದ್ದೀವಿ ಅಂತ ಒದ್ದಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಇದು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅಲ್ಲ’ ಅಪರ್ಣಾರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕುಮಾರ್ ಒಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ. ‘ಅರೆ, ನೀವ್ಯಾಕೆ ಮುಖ ಸಿಂಡರಿಸಿಕೊಳ್ಳೀರಾ? ನಾನೇನೋ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬಾರದನ್ನು ಹೇಳ್ತೀದ್ದೀನಿ ಅನ್ನೋ ತರಹ!’ ಅಪರ್ಣಾ ನಕ್ಕಿದ್ದರು. ಕುಮಾರ್ ಕಸಿವಿಸಿಗೊಂಡಿದ್ದ. ಹೇಗಪ್ಪಾ ಇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋದು? ಲೆಕ್ಚರರ್ ಹೇಳಿದ್ದು ಅಂತ ಬಂದಾಗಿದೆ. ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿ ಏಳೋಣ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡು, ‘ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ ಮೇಡಂ. ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರೋ ಐದು ಭಾಷಣಕಾರರು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ನೋಡಿ ಹೋಗೋಣಂತ ಬಂದೆ... ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ...’ ಕುಮಾರ್ ತಡವರಿಸಿದ್ದ.

‘ಆಯ್ತು ಬಿಡಿ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯ ತೆಗೆದ ಕೂಡಲೇ ಕೆಲವರು ಓಡಿ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ನೀವು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ನನ್ನೆದುರೇ ಕೂತಿದ್ದೀರಿ. ಗಟ್ಟಿಗರಪ್ಪಾ ನೀವು!’ ಈಗಲೂ ನಗು. ‘ನೋಡಿ. ವಾಸ್ತವಗಳಿಗೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಅಂತಹದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಅನ್ನೋಕಾಗುತ್ತಾ? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಲವಾರು ಜನ ಒಂದರ್ಥನಾದ್ರೂ ತಮ್ಮದೇ ಲಿಂಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳತ್ತ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿಯೇ ಸಂಬಂಧ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಕ್ಕಾಗಲ್ಲ. ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಾದರೆ ಲೆಸ್ಬಿಯನ್, ಗೇ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಗುರುತಿಸಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮನ್ನಣೆ ಸಿಗುತ್ತೆ. ನಾವು ಇನ್ನೂ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮಾಷೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀವಿ. ಇಲ್ಲವೇ ಧೂಧೂ ಅಂತ ಮಡಿಮಡಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡೀತೀವಿ. ಇದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಪ್ಪ. ನಮ್ಮದು ಸನಾತನವಾದ ಭಾರತೀಯ ಧರ್ಮ ನಮಗೆ ಇದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಅಂತ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕೂರ್ತೀವಿ!’

* ವಾಸುದೇವ ಶರ್ಮಾ, 10, ಶ್ರದ್ಧಾ, 8ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, 3ನೇ ಅಡ್ಡ ರಸ್ತೆ, ಶ್ರೀನಿಧಿ ಬಡಾವಣೆ, ಕೋಣನಕುಂಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು 560062
ದೂ. 080 26322513 ಕಛೇರಿ : 080 41138285 ಮೊಬೈಲು : 09448472513 email : vadesha@gmail.com

ಇವರಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋದು ಹೇಗೆ ಅಂತ ಕುಮಾರ್ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. 'ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾ ಕುಮಾರ್, ಇಂತಹ ಸಲಿಂಗ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಅಂದೂ ಇತ್ತು. ಇಂದೂ ಇದೆ. ಮುಂದೇನೂ ಇರುತ್ತೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಜನರಿಂದಲೇ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉಂಟಾಗೋದು. ಸಲಿಂಗ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಆಗ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಮಕ್ಕಳು ತಮಗೇನೋ ಆಗಿಹೋಗಿದೆ ಅಂತಲೋ ಅಥವಾ ತಮ್ಮದೇ ತಪ್ಪು ಎಂಬ ಕೀಳರಿಮೆಗೀಡಾಗಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕಿರುವುದು ಆಪ್ತಸಮಾಲೋಚನೆ, ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮತ್ತು ನೆರವು.'

'ಹೌದಲ್ಲವೆ' ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕುಮಾರ್ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು. ಏಳಬೇಕಿದ್ದವನು, ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಕುಳಿತ, ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಿವಿಯಾಯಿತೇನೋ ಎಂಬಂತೆ. 'ನೋಡಿ ಕುಮಾರ್, ನಿಮಗೆ ಈ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ಅರ್ಥ ಆಗಬೇಕು. ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಕರೆಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯದೆ, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ತಿಳಿದೇ ಹೋಗಬಾರದು. ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ. ನನ್ನ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಕರೆಯಬೇಡಿ. ನೀವೇ ಹೇಳಿದಿರಲ್ಲ..!' 'ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ ಮೇಡಂ' ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಕೋಚದಿಂದಲೇ ಕುಮಾರ್ ಹೇಳಿದ. 'ನೀವು ಹೇಳುವ ವಿಚಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹಿಡಿಸತೋ ಇಲ್ಲವೋ...', '...ಅಂತ ನನ್ನನ್ನ ಕರೆಯೋದೋ ಬಿಡೋದೋ ಅಂತಿದ್ದೀರು, ಈಗ ಕರೆಯೋದು ಹೇಗೆ ಅಂತ... ಯೋಚನೆ?'

ಮುಂದಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಎದುರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಲಿಂಗಿಗಳ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ, ಯಾಕೆ ಅವರು ಸಲಿಂಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ, ಸಲಿಂಗಿಗಳ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಶಕ್ತಿ ಹೀನರಾಗಿರುವವರು ಹೇಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಮ-ವಯಸ್ಕರು, ಸಮ-ಮನಸ್ಕರಾಗಿ ಸಲಿಂಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ, ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೊಡ್ಡವರು ಆಕ್ರಮಿಸಿದಾಗ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳು ಮುದುಡುತ್ತಾರೆ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಆಘಾತ ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಕೊಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಏನೆಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಗಳು ಆಗ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಅಪರ್ಣಾ ವಿವರಿಸಿದರು. ಕುಮಾರ್ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ವಿಚಾರ ಬೇಡ, ಇವರೇ ಬೇಡ ಎಂದು ಓಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದವನನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಟ್ಟುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದರಲ್ಲ, ಇವರು ಖಂಡಿತಾ ಸಭೆಗೆ ಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ. ಅಪರ್ಣಾ ಹುಸಿಮುನಿಸು ತೋರಿಸುತ್ತಲೇ ಹೇಳಿದರು, 'ಬರ್ತೀನಿ, ಈ ವಿಚಾರ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಂತಹ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಕೊಡ್ತಾರೋ ನೋಡೋಣ'.

'ಈಗ ನೋಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರೆಡು ವರ್ಷದ ಮಗುವಿರುತ್ತೆ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅಂತಹ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ವಿವಿಧ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ'. ಅಪರ್ಣಾ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕರಣವೊಂದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಇಡೀ ಸಭೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು.

'ಹೌದಲ್ಲಾ. ನನಗಾಗ ಹದಿಮೂರು ವರುಷ'. ಕುಮಾರ್‌ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನಪುಗಳ ಸುರಳಿ ಬಿಚ್ಚತೊಡಗಿತು. 'ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಅಲ್ಲದೆ ಅಜ್ಜ ಮತ್ತು ಸೋದರತ್ತೆ ಇದ್ದರು. ಅಪ್ಪನ ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿ ಜಗದೀಶ್ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬಂದವರು ಐದಾರು ದಿನ ಇರುವುದೂ ಇತ್ತು. ಜಗದೀಶ್ ಮಾಮ ಬಹಳ ತಮಾಷೆ. ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗಡೆ ಸುತ್ತಾಡಿಸ್ತಿದ್ದು. ಅಪ್ಪ ಕೊಡಿಸದ ಚಾಕೋಲೇಟ್, ಬಿಸ್ಕಿಟ್ ಕೊಡಿಸೋದೂ ಉಂಟು. ನಾನು ಕೆಂಪಕೆಂಪಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೆ. ಎಲ್ಲರ ತರಾಣೇ ಜಗದೀಶ್ ಮಾಮ ಕೂಡಾ ರೇಗಿಸೋದು, ಆಡಿಸೋದು ಇತ್ತು. ನನಗೇನೂ ಅನ್ನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದರ್ಥ ನನಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಯಾವುದೋ ಪೂಜೆಗೆ ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಪ್ಪನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ನನ್ನೊತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜಗದೀಶ್ ಮಾಮ ಇರುವುದು ಅಂತಾಗಿತ್ತು. ಅವರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದರು. ಜಗದೀಶ್ ಮಾಮ ಒಳ್ಳೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿದರು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ರಾತ್ರಿ ಊಟ ಆದ ಮೇಲೆ ಹೊರಗಡೆ ಗಾಳಿ ಸೇವನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು ಮಲಗಿದೆವು'.

'ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಹಿಂಸಿಸಿ, ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದವರು, ಹತ್ತಿರದವರೇ ಆಗಿರ್ತಾರೆ. ಅದು ಮನೆಯ ಬಳಗದವರು, ಸ್ನೇಹಿತರು, ಶಿಕ್ಷಕವರ್ಗ, ಮನೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬರುವವರು, ಇತ್ಯಾದಿ. ಹೀಗಾದಾಗ, ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಗ್ತೀರೋದು ಲೈಂಗಿಕ ದಾಳಿಯೋ ಅಥವಾ ಅದೇ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೀತಿಯೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನೇನೋ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಗೊಂದಲ ಆಗುತ್ತೆ. ಇದರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದು ಹೇಗೆ, ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳೋದು, ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲ. ಇದು ತನ್ನ ತಪ್ಪೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರ ತಪ್ಪೋ ಊಹಾ, ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತುರ್ತಾಗಿ ಬೇಕಿರುವುದು ಸಹಾಯ ಹಸ್ತ. ಕೇಳುವ ಕಿವಿ. ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಮನಸ್ಸು...' ಅಪರ್ಣಾ ಅವರಿಂದ ವಿವರಣೆ ಸಾಗಿತ್ತು.

ಕುಮಾರ್‌ನ ನೆನಪಿನ ಎರಡನೆ ಕಂತು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. 'ಮೂರು ದಿನ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ತಾತ ಮತ್ತು ತಂಗಿ ಊರಿಂದ ಬಂದರು. ಜಗದೀಶ್ ಮಾವ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಏನೋ ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಬಂದವನು ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಿದ್ದೆ. ಸಂಜೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಅಮ್ಮ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು. 'ಏನೋ ಒಬ್ಬನೇ ಕೂತಿದ್ದೀಯಾ? ನಾವೆಲ್ಲಾ ಬಂದಿದ್ದು ಬೇಜಾರಾಯಿತೇನೋ? ಜಗದೀಶ್ ಮಾವನ ಜೊತೆ ಹೇಗಿತ್ತು? ಅವನಿಲ್ಲ ಅಂತ ಯೋಚನೇನೋ?' ಅಮ್ಮ ಏನು ಕೇಳಿದ್ದಾಳೆ ಅಂತ ತಿಳಿಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ಜಗದೀಶ್ ಮಾಮನಿಗೆ ಹೇಳುವ ಬದಲು ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಬೈದು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮಾಮ ಅಷ್ಟೊಳ್ಳೆಯವರು ಅಂದ್ರೆ? ಹೋಗಲಿ ಅಪ್ಪಂಗೆ ಹೇಳಿದ್ರೆ? ಹೊಡೆದುಬಿಟ್ಟೆ? ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ಗೊತ್ತಾಗದೇ ಅಳು ಬರುವಂತಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮಾತು ಯಾರು ಕೇಳಾರೆ. ಒಂದಿನ ಯಾರೋ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಲಂಗ ಎಳೆದರು ಅಂತ ನನ್ನ ತಂಗಿ ಅತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಪ್ಪ ರಂಪ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇನ್ನೇಲೆ ಇವಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಬೇಡ. ಮನೇಲೆ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಕೂಗಾಡಿ, ತಂಗಿ ಓಡಾಡೋ ದಾರಿಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಿ, ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಬರೋವ್ವ ಹುಡುಕಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರು. ತಂಗೀನ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಬರದ ಮೂರ್ಖ, ಮಖೇಡಿ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಬೈದಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ನನಗೇ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡ್ತಾರಷ್ಟೆ.

'ಆಗ ತನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು ?' ಕುಮಾರ್ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ, 'ಅಪರ್ಣಾ ಅಂತಹವರ ಸಹಾಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅಜ್ಜ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಗುಂಡುಕಲ್ಲಿನಂತಿರಬೇಕು. ಯಾವುದಾವುದಕ್ಕೋ ಹೆದರಿ ಪುಕ್ಕರಾಗಬಾರದು. ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೌದಲ್ಲ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾಳಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿರುವುದು ಇಷ್ಟು ದಿವಸ. ಆದರೂ, ಅಪರ್ಣಾರವರ ಮಾತಿನಿಂದಾಗಿ ಇದೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಬಿಡಲೇ ಎಂದು ಕೊಂಡವನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನಲ್ಲ' ಎಂದುಕೊಂಡ.

'ಆಯಿತು. ಇಷ್ಟು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿ. ಸಲಿಂಗಿಗಳು ಕಾಮಿಸುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಸಮ-ಮನಸ್ಕರು, ಸಮ-ವಯಸ್ಕರ ನಡುವೆ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ನಂಬುಗೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧವೇಕೆ? ಆದರೆ, ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನವರ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಮಾಡುವುದು, ಅಥವಾ ಸುಳ್ಳು ಪ್ರೀತಿ ತೋರುವುದು, ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವುದು ತಪ್ಪು. ಅದು ಕೇವಲ ಸಲಿಂಗಿಗಳೇ ಆಗಬೇಕೆಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ವಯಸ್ಕರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು- ಗಂಡಾಗಲೀ ಹೆಣ್ಣಾಗಲೀ ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಶೋಷಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕು. ಇಂತಹ ತೊಂದರೆಗೆ ಗುರಿಯಾದವರಿಗೆ ಆಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚನೆ, ನೆರವು ನೀಡಿ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಕಾನೂನಿನ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇದು ಎಲ್ಲ ವಯಸ್ಕರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ' ಭಾಷಣ ಮುಗಿಯುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. 'ಏನಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು?'

'ಸಲಿಂಗಿಗಳ ನಡುವೆ ಗುಹ್ಯ ರೋಗಗಳು, ಹೆಚ್.ಐ.ವಿ ಬರಬಹುದಾದ ಮೇಡಂ' ಒಬ್ಬರ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಬೆಳಗ್ಗಿನಿಂದಲೂ ಈ ಗಂಭೀರವಾದ ಆದರೆ, ಬಹಳ ಆವಶ್ಯಕವಾದ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ನಕ್ಕರು. 'ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿರುವ ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು'. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕರತಾಡನ. ಅಪರ್ಣಾರ ಸಮಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಕುಮಾರ್ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ. 'ಖಂಡಿತಾ ಗುಹ್ಯ ರೋಗಗಳು ಬರುವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಆದರೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ರೋಗಗಳ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಅಪರಾಧ'.

'ಮೇಡಂ, ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಸಲಿಂಗ ಕಾಮ ತೋರಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಅವರಿಗೂ ಏನಾದರೂ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಅಂದರೆ ಮಾನಸಿಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಆಪ್ತಸಮಾಲೋಚನೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕೋ?' ಪ್ರಶ್ನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಭೀರವಾಯಿತೋ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲರೂ ಅಪರ್ಣಾ ಅವರು ಈ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದವರನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅದೇ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೋ ಅಥವಾ ಕುಮಾರ್‌ನಂತೆಯೇ ಅನೇಕರು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ತಿಳಿಯದು. ಸಭೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತು. 'ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿರುವ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಸುಮಾರು ಐದು ಜನರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಈ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಮೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಹೇಳಿರುವುದು ತಾವು ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾಗ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಒಂದಲ್ಲಾಒಂದು ರೀತಿಯ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆ ಆಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಶೋಷಿಸಿರುವವರು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದವರು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ' ಅಪರ್ಣಾ ಹೇಳಿದಾಗ ಇಡೀ ಸಭೆ 'ಓ' ಎಂದಿತು. ನೀರವತೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.

‘ಏನು ಮಾಡೋಣ? ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದವರಿಗೆ ಖಂಡಿತಾ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡೋಣವೋ ಅಥವಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣವೋ?’ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಮೊದಲೇ ಕುಮಾರ್ ಕೂಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ‘ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಲೇಬೇಕು’. ವೇದಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಅಪರ್ಣಾ ಕುಮಾರ್ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ದನಿಗಳು ಕುಮಾರ್ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಹಾ ಹಾ! ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡೋಣವಂತೆ. ನೋಡಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅಪರಾಧಗಳು ನಡೆದಾಗ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ದೂರು ಕೊಡಲ್ಲ. ಪ್ರಕರಣ ದಾಖಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ದೂರು ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ಅನೇಕರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನಿಗೇ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುವವರು ಪೊಲೀಸರ ತನಕ ಹೋಗಾರಾ? ಜೊತೆಗೇ ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಯಾರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಯ ಇರ್ತಾರೋ ಅಂತಹವರೇ ಹೀಗೆ ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ ಇದು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ರಹಸ್ಯ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಬಳಕೆಗೆ ಗುರಿಯಾದವರು ಹುಡುಗರಾದರಂತೂ ಯಾರೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೂರಿನ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಕಡಿಮೆ. ಶಿಕ್ಷೆಯಂತೂ ಆಗಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ದೊಡ್ಡವರೇ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮಗು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಬಿಟ್ಟಾರೆ.’

‘ಮೊದಲು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು, ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಮಗುವನ್ನು, ಮಗುವಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ನೀಡಬೇಕು. ಈಗ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಆಪ್ತ ಸಹಾಯಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವ ಆಪ್ತ ಸಮಲೋಚನೆ ನೀಡ್ತಾರೆ. ಮನೆಯವರು, ಹತ್ತಿರದವರು ಮಗುವಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಹೊಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ನಾವಿದ್ದೇವೆ. ನಿನ್ನದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ನೀನೇನು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನಿನ್ನ ಬದುಕು ಹಾಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ...’

‘ಏನೂ ಆಗಲ್ಲ ಬಿಡೋ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ’. ಪ್ರಾಯಶಃ ಅವತ್ತು ಗೋವಿಂದಪ್ಪ ಮಾಷ್ಟು ಹೇಳದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಾನೇನಾಗ್ತಾ ಆಗ್ತಾ ಇದ್ದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ‘ಯಾಕೋ ಮಂಕಾಗಿದ್ದೀಯಾ ಏನಾಯ್ತು’ ಅಂತ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಕೇಳೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಹದಿನೈದಿಪ್ಪತ್ತು ದಿನ ಆಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಸರ್ತಿ ಬಂದು ಹೋದ ಜಗದೀಶ್‌ಮಾಮ ನನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಬಂದವರು ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡಿ ಏನೂ ಆಗಿಯೇ ಇಲ್ಲದವರಂತೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದರು. ತರಗತೀಲಿ ಪಾಠ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ ನಾನೆಲ್ಲೋ ಏನೋ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ. ಗೆಳೆಯರು ಆಟಕ್ಕೆ ಕರೆದರೆ ಮನೆ ಕಡೆ ಹೋಗ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂತರಾ ಆಗ್ತಿತ್ತು. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಳಬೇಕು ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ತಿತ್ತು. ಕ್ಲಾಸ್ ಟೆಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆಯಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದಿನ ಗೋವಿಂದಪ್ಪ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿದಾಗ ಎಲ್ಲ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ‘ಆಯ್ತು ಬಿಡು. ಈಗ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಓದಿಕೋ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋದಿಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಹನುಮಂತನ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಮರೆತು ಬಿಡು. ಪರೀಕ್ಷೆ ಆದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗಿ ಬಾ. ಈಗ ಹೋಗಿ ಫೆಂಡ್ ಜೊತೆ ಆಟ ಆಡು’ ಹೌದಲ್ಲ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಅವತ್ತು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಧೈರ್ಯ ಅಲ್ಲವಾ, ಆದರೆ ನನಗೆ ಬೇಡವೆಂದರೂ ಈ ಯೋಚನೆಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕುದಿಯುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲವೆ ಕುಮಾರ್‌ನ ಯೋಚನಾ ಸರಣಿ ಮುಂದುವರೆದಿತ್ತು.

‘ಈಗ ನೋಡಿ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ಸರಿ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬಾರದು. ಈಗ ಇರುವ ಕಾಯಿದೆ ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಣೆ ಕಾಯಿದೆ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆ ಜೊತೆಗೆ ಅವರಿಗೂ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕು. ಮಾನಸಿಕ ತಜ್ಞರೊಡನೆ ಸಮಾಲೋಚನೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅಂತಹವರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಪಾಯವಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದವರು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶೋಷಿಸುವವರೂ ಆಗಬಹುದು... ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಇಂತಹ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಮಕ್ಕಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸುಖ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಶೋಷಕರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಅಥವಾ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಾ ಇದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದದ್ದೇ ಆದಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳು ಅದನ್ನೇ ದಂಧೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಅಪಾಯವೂ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆದಂತೆ ಸಲಿಂಗಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಣ ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮರೆತು, ಹಣ ಮಾಡುವ ದಂಧೆಗೆ ಇಳಿದಿರುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಅಪಾಯ. ಹೀಗೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಅಮಾನುಷವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವ ವಯಸ್ಕರು...’

‘ಹಾಗಾದರೆ ಜಗದೀಶ್‌ಮಾಮ... ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಹೀಗೆ ಇನ್ಯಾರಿಗಾದರು ಮಾಡಿರಬಹುದೆ..?’ ಕುಮಾರ್ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ‘ಕುಮಾರ್ ವಂದನಾರ್ಪಣೆ’ ಯಾರೋ ಕೂಗಿದರು. ಕುಮಾರ್ ದಡಬಡಿಸಿ ಓಡಿದ. ‘ಇಂದು ನಮ್ಮ ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿಬಿಡುವ ಅಥವಾ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯ ಹುಟ್ಟದಂತೆ ಮತ್ತು ಭಯ ಹುಟ್ಟದಂತೆ, ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಏನು ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬಹಳ ನೇರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ಅಪರ್ಣಾ ಅಯ್ಯಪ್ಪನವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕಾಲೇಜಿನ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸಂಘಟಕರು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಪಕ ವೃಂದದ ಪರವಾಗಿ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ’ ಕುಮಾರ್ ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ಮಾತನಾಡಿದ.

ದೀರ್ಘ ಕರತಾಡನಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅಪರ್ಣಾ ವೇದಿಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಸುತ್ತಿಗಟ್ಟಿದ್ದರು. ಭಾಷಣದ ಮುಂದುವರಿದ ಭಾಗವಾಗಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಕುಮಾರ್‌ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂತಿದ್ದ ಕಹಿ ಕರಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಜಗದೀಶ್‌ ಮಾಮ..?
